

Aktyvios atostogos kalnuose

Mūsų šeimoje auga du mažyliai, na tiksliau du padaužos – Jokūbėlis ir Augustėlė ☺.

Tačiau ir tėveliai nelabai atsilieka nuo savo vaikučių. Esame aktyvi šeima – tiek profesine veikla, tiek laisvalaikiu. Darbuose – panirę į automobilių sportą bei sporto rinkodarą, o laisvalaikiu – negalintys gyventi be kalnų.

Praėjusiais metais turėjome nemažai kelionių, bei didžioji dauguma jų - su vaikais. Be vaikučių ir dažniausiai po vieną keliaujame į sudėtingesnes kalnų ekspedicijas, kur dominuoja techninis alpinizmas ir aukštuminiai kopimai.

Pirmoji pavasario kelionė su vaikais buvo į Graikijos Kalymnos salą – laiptotojų rojų ☺. Ten mamytė turėjo galimybę išbandyti įvairių sportinio laipiojimo maršrutų, o vaikai atrasdavo nemažai veiklos prie uolų. Tačiau vienas nuostabiausių dalykų buvo pusryčiai su vaikais ant uolų

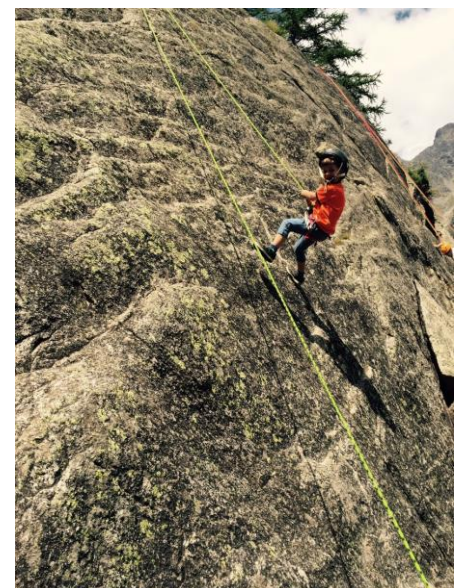
prie jūros krantų, kur pusryčiaudami kurdavome ateities planus ir stebėdavome gamtą. Tai buvo *blic* kelionė, tačiau vaikams labai patiko.

Antroji didesnė šeimos atostogų kelionė buvo į Prancūzijos Alpes. Tuomet atostogavome kiek daugiau nei tris savaites, aplankėme net septynias valstybes. Pagrindinis tikslas buvo pasiekti Alpėse esantį Ekrinų regioną, kur įsikūręs didžiulis kempingas. Ten ir praleidome didžiąją dalį atostogų.

Galėtume nupasakoti vieną iš dienų, kaip viskas vyko.

Apie aštuntą valandą dažniausiai visi prabusdavome (mamytė savo rytinį krosą bėgdavo dar visiems miegant ☺), tuomet tėtis su Jokūbu keliaudavo ruošti inventorių pusryčiams, kurti Primusus ir pakuoti laipiojimo įrangą. Tuo tarpu mama su Augustėle keliaudavo iki kalnų upės praustis. Grįžus keisdavomės – merginos gamindavo pusryčius ir ruošdavo maistą, kurio reikės kopiant uolomis.

Apie dešimtą valandą jau keliaudavome link uolų – iki tam tikrų maršrutų reikėdavo eiti apie vieną valandą, kai kada ir daugiau.

Maršrutus rinkdavomės taip, kad šalia sunkesnių, būtų ir tinkamų vaikams maršrutų (nes jie turi taip pat savo vaikiškus apraišus ir įveikdavo kai kurių kategorijų maršrutus). Šalia uolų pakabindavome hamakus vaikams, ant uolų jie įkurdavo savo namus ar bazes – žodžiu veiklos užtekdavo visiems ☺.

Apie 16:00val jau keliaudavome atgal į stovyklą – ruošdavome vakarienę, žaisdavome futbolą ar tiesiog ilsėdavomės. Po vakarienės eidavome pasivaikščioti palei kalnų upę – ieškodami laukinių aviečių ☺.

Apie 21:00val jau sėsdavome prie laužo keptis vaisių ar bulvių žarijose. Vidurnakčio nesulaukdavome ☺.

Vienas didžiausių mūsų šeimos pasiekimų (kalbant apie vaikus) buvo kopimas į ledyną – visas kopimas truko apie 12 valandų. Jokūbėlis kopė savo kojytėmis, o Augustėlė buvo nešama specialioje kelionių kuprinėje. Vaikus motyvuodavo susitikimas su švilpikais – jie net leisdavo juos glostyti.

Ledyno viršūnėje buvo 3030m aukštis. Smagiausia buvo gamintis ledus, t.y. ledyno sniegą sumaišyti su kondensuotu pienu ir jį valgyti – skaniausi kada nors valgyti ledai ☺.

Tikimės, kad mūsų kelionių pasiekimai su kiekvienais metais bus vis aukštesni!

***Linkėjimai nuo Žalnierukynų
šeimos ☺***

